

ANARQUISME EN L'ACTUALITAT

Xerrada i Debat: Amb Tomas Ibañez i Carlos Taibo

Són moltes les qüestions que no planteja un debat sobre l'actualitat de l'anarquisme. Et convidem doncs a participar en aquest debat, perquè el que si esdevé una constant, és que l'anarquisme és sempre una realització col·lectiva.

Tomás Ibáñez i Carlos Taibo, tots dos professors i pensadors que han reflexionat i reflexionen contínuament sobre la vigència de l'anarquisme, ens plantejaran aquestes o altres qüestions per al seu debat el proper 8 de maig a la CGT de Barcelona. Replantejar-nos l'anarquisme, assumir-ho com un pensament dinàmic en constant evolució i moviment, com aplicar els seus principis teòrics al món actual...

Ningú pot posar en dubte que principis de l'anarquisme, com l'assemblea, l'acció directa o el federalisme, han estat assumits i influeixen en la forma de funcionament i coordinació d'infinat de moviments socials que en l'actualitat utilitzen aquests mètodes organitzatius no autoritaris en contraposició a l'esquema dirigent-dirigit.

Des de la major part dels mitjans de comunicació i, fins i tot en àmbits que haurien de ser més rigorosos com l'acadèmic o el sociològic, és habitual referir-se a l'anarquisme i el pensament llibertari com un anacronisme. Més enllà de la definició recollida en el diccionari de la RAE,- per cert, esbiaixada i empobridora- o al lloc comú de certs eslògans i fets històrics memorables, el debat sobre la vigència del pensament anarquista o de la viabilitat d'una societat llibertària al món actual és molt escàs i, sovint, molt desafortunat. Això quan no respon a l'interès del poder per orquestrar campanyes difamatòries amb l'ànim de criminalitzar tot el que en aquest país soni a anarquisme o a enfrontament davant un sistema capitalista depredador i explotador.

A diferència d'altres corrents de pensament, com el comunisme, la socialdemocràcia o el pensament liberal, l'anarquisme s'ha concretat escassament al llarg de la història, sempre fruit de revolucions i aixecaments davant les injustícies de l'Estat i el Capital. Malgrat disposar d'un corpus teòric fruit de la reflexió de ments preclares i molt importants al seu moment històric (Kropotkin, Bakunin, Reclus, Fourier, Owen, Malatesta, Mella, etc.) l'anarquisme es percep encara avui dia com una utopia ingènua i irrealitzable.

L'alternativa d'una societat llibertària regida per la democràcia directa enfront del frau de la democràcia parlamentària, d'una economia social assentada en l'autogestió i la solidaritat oposada a l'explotació capitalista, i d'una llibertat respectuosa al temps amb l'individu i el ben comú front d'uns drets socials estomacats per la injustícia econòmica i la corrupció judicial, suposen un element que desarticula el discurs políticament correcte en el qual es mouen les alternatives al sistema que es presenten en el context polític actual.

La concreció política de l'esclat social que va suposar el 15-M, la corrupció dels partits tradicionals o la potenciació de sentiments nacionalistes, han suposat la irrupció de noves opcions polítiques que pretenen, si fem cas al que es planteja des de les mateixes, ocupar espais de poder en l'actual marc polític, i si més no, el poder mateix. Analitzades amb deteniment s'aprecia en elles l'absència d'un corpus de pensament sòlid i de propostes que vagin més enllà de la correcció de certs excessos del poder i els polítics, de tal manera que freguen i cauen amb freqüència en l'acusació favorita de la burgesia: el populisme.

La qüestió que ens plantejem és si, en aquest context, l'anarquisme és una alternativa viable, visible i necessària. Ens preguntem com i quina és l'actualitat de l'anarquisme en aquests moments d'incertesa política i pobresa ideològica manifestes.

Divendres 8 de maig 18:30h
Seu CGT Barcelona - Via Laietana 18, 9 planta - Sala d'actes

